

Ve středu jsem se po práci sbalil a vyrazil do Hnátnice. Po nutném vybalení jsme pak všichni dospělí naskákali do auta a jeli se občerstvit do Černovíru. Cestou jsme ještě nabrali domácího, který zrovna přijel z Prahy vlakem. Byla žízeň a tak Holba v nás mizela jedna za druhou. Na závěr jsme dali "Vodníkovo sperma", což prý byla pepermitka se šlehačkou. Večer byla docela zima. Čtvrteční ráno nebylo nějak slunečné. Dopoledne jsme dojeli do Dobrouče na pilu pro trám. Pila jela na velkou elektrocentrálu, což se jim prý vyplatí než brát šťávu od EONU. Uvázali jsme trám s prkny k přívěsu, přibili na něj růžové trencle a středně rychle jeli na základnu.

Přes poledne jsme montovali satelititní parabolu na příjezdová vrata. Otvíráním křídel vrat jsme chtěli naladit příjem ze satelitů. Bohužel konvertor na parabole a i rezervní koupený v bazaru byly defektní, proto jsme tuto vysoce pitomou činnost ukončili a jeli se do Ústí podívat do bazarů, jestli nenajdeme chodící LNběčko. V jednom z bazarů jsme našli parabolu s cenovkou 1500,-. Babka za pultem tvrdila,

že ta parabola fakt stojí takové peníze. Když jsem v regále k tomu našel přijímač s kabely a se stejným komisním číslem, tak teprve uvěřila, že se jedná o komplet za ty prachy. Ještě jsme si v krámě rozložili zahradní lehátko a provedli zatěžkávací zkoušku. Plast se dost pod námi prohnul, tak jsme ho zase složili a uklidili. Cestou zpátky jsme ještě zajeli do sběrného dvora, kde jsme naložili dvě televize na vyzkoušení, jeden počítač a nějaké jeté plechovky s barvou. Samozřejmě, když jsme vše vyzkoušeli, tak nic nechodilo. Nepočítám tím dvouminutový plamen, který se rozhořel v jedné televizi, údajně zasažené bleskem. Po tak plodném dni jsme vyrazili zase do Černovíru na pivo.

Páteční ráno bylo slunné a tak po vyselektování špatných kol a úpravě kol zbývajících jsem v jedné skupině vyjel na nové cyklostezky. Za ty tři roky, co jsem tu nebyl se toho dost změnilo k lepšímu. Mezi Ústím a Letohradem byla super asfaltka, na které se proháněly děti na bruslích nebo na kolech. V Letohradě se mi skupina ztratila, jelikož jsem si ladil výšku sedla. Neznal jsem cíl naší cesty, proto jsem to vzal přes náměstí nazpět. Bohužel tu na mě čekali, tak jsem šlapal ve vedru dál do Žamberku. Hned na kraji jsme si dali jednu Plzeň a pak se

šli podívat na náměstí. Zaujala mě na sloupě pozvánka do místního pivovaru Žamborský kanec. Od místního pošťáka, který zrovna náhodou šel kolem, jsme se dozvěděli cestu do pivovaru a za pár minut jsme seděli před výčepem. Bohužel měli zavřeno. Až od čtyř otevírali. Udělali jsme si pár fotek a já si všimnul, že v zadním traktu je podniková prodejna a venku bylo i sezení. V krámě jsme si koupili nějaké lahvičky na ochutnání. Mě pivo chutnalo, ostatní se na to tvářili všelijak.

Přijel zásobovací Forman a tak jsme si chtěli koupit nějaké preclíčky a korbáče. Maník nás odkazoval na prodejnu, ale když jsme mu vysvětlili, že pokud zásobuje naše známé v Brandýse, pak to je, jako by to prodával jim. Nakoupili jsme toho batoh a po zaplacení na nás zjihlý maník vytasil novinový článek o tatkově našeho kamaráda. Ještě nám dal nějaké tipy na cestu, ale my jsem už jeli přes Písečnou nazpět na základnu. Po obědě jsme si dali bazén, který měl 22°C, proto jsem si vzal na pomoc slivovici abych v něm nezmrznul. Následovalo občerstvení Pod Lipkami v Hnátnici, kam jsme zajeli, když jsme zavezli další

rozbité kolo do opravny. Čepovali Staropramen. Večer jsme si opekli nějaké klobásy a šli spát.

V sobotu jsem promeškal výlet na rozhlednu v Červené Vodě, proto jsem vyrazil na cestu kolem Třebovských stěn. Jedno kolo kvůli defektu na ventilku odpadlo, tak jsme jeli jen ve dvou. Opět se udělalo dusno a vedro. Cesta byla pořád do kopce a pak proti větru.

Hospodu jsme nenašli žádnou otevřenou, proto jsme po cyklostezce dojeli ke stánku pod Ladšperkem. Jen jsme dopili Holbu spustil se déšť. Dali jsme si jedno, a pak ještě jedno, když dorazila skupina ze základny a sdělila nám, že někdo jel do Ústí pro knedlíky, které došly. Tak jsme si nechali roztočit ještě jeden kelímek a když nás míjela spojka s knedlíky, sedli jsme na kola a jeli na svíčkovou. Odpoledne přijeli ještě jedni známí. Do večera bylo daleko, tak jsem se jel podívat s kámošem do Ústí na jednu hospodu. Ještě fungovala. Dali jsme si Holbičku a jeli nazpět. V cestě jsme měli ještě jednu hospodu s Černou Horou. Zaparkovali jsme kola a dali se pivo. Začal šílený cedák, a tak jsme si dali ještě jedno. Jelikož bylo plno pod přístřeškem seděli

jsme u nějaké bandy, kteří přijeli na kolech z volejbalu. Semlelo se jako vždy všechno možné. Vedle mě seděli nějakí inženýři ekonomie a textilky a tak jim všichni dávali záludné otázky, např. proč je moře slané a pak se jim tlemili, že nevěděli. No, taky jsem raději mlčel. Když přestalo pršet, resp. přišly nějaké ženské, zřejmě manželky, bylo načase vyrazit na základnu. Akorát jsme přijeli na tatarák a pečené maso. Večer jsem pil už jen limču a také mě z těch bublinek s kombinací s česnekem bylo šoufl. Ostatní brali útokem demižon s vínem, proto vrcholem dnešního dne byl břišní tanec paní domácí s cinkrlátky.

Takto doražen jsem šel spát a nechal se ožírat do rána komáry. V neděli bylo opět hezky a tak jsme ji strávili u bazénu. Odpoledne se začalo mračit a tak byl čas nabrat směr Pelhřimov.